

KURJER WARSZAWSKI.

D. 27. Lutego. — Rok 1851.
Czwartek.

N° 55.

Jutro, Śgo Romana Opata.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, przychylnie do wstawienia się JO. Xięcia NAMIESTNIKA Królestwa, Najmiłościwiej zezwolił raczył na złagodzenie losu Michała *Mireckiego*, zesłanego w r. 1846, za przestępstwo polityczne do ciężkich robót w *Syberji*, na czas nieokreślony, przez ograniczenie mu terminu kary tej, jeszcze do lat sześciu, z zastrzeżeniem, ażeby, po wycierpieniu onej, pozostawiony został w *Syberji* na osiedleniu.

Stosownie do rozporządzeń Wyższych, objawionych reskryptem J.W. Jenerał-Lejtnanta, Naczelnie Zarządzającego Służbą Spisu i Zaciągu Wojskowego w Królestwie, z dnia 21 Lutego r. b., Magistrat miasta *Warszawy* zawiadamia wszystkich mieszkańców miasta, i przedmieścia *Pragi*, że spis wojskowy na rok 1851, rozpoczętym być winien z dniem 17 Lutego (1 Marca) r. b.; tudzież podaje do powszechnej wiadomości: Wyciąg z Instrukcji ogólnej, wydanej pod d. 19/31 Grudnia 1839, z przepisów dodatkowych z d. 13 Grud. 1840, i Wyciąg z rozporządzeń w Reskrypcie powyżej powołanym zawartych. Nakoniec Wypis z Protokołu Posiedzenia Rady Administracyjnej Królestwa Polskiego z dnia 23/25 Maja 1840, względem użycia środków zapobiegających zbiegostwu zaciągowych, i naostatek Najwyższy Ukaz o karach wymierzać się winnych na spisowych zbiegłych za granicę przed poborem. (Wyciągi te można przejrzeć każdodziennie w Redakcji *Kurjera*.)

W wykonaniu reskryptu Komisji Rzą. S. W. i D. z d. 21 Sierp. (2 Wrześ.) 1845 r., Magistrat m. *Warszawy*, podaje do powszechnej wiadomości rozkaz JO. Xięcia NAMIESTNIKA Królestwa z d. 3/15 Paźdz. 1844 r. polecający: 1) Aby co rok przy sprawdzaniu xiąg ludności, podawano do powszechnej wiadomości przez Dzienniki Gubernjalne, oraz ogłoszono z ambon w Cerkwiach i Kościołach: że Spisowi którzy po ukończeniu sprawdzenia xiąg ludności zawrą związki małżeńskie, jeśliby z kąd inąd prawne wyłączenie od zaciągu im nie służyło, to z tytułu zawartego małżeństwa nie będą mieli żadnego prawa do oszczędzenia od służby wojskowej. 2) Aby Proboszcz parafji i Urzędnicy stanu cywilnego przy zawieraniu przez spisowych małżeństw po ukończeniu sprawdzenia corocznego xiąg ludności, ostrzegali tak Spisowych jako też ich Narzeczone, tudzież Rodziców i Opiekunów, że z tytułu zawierającego się małżeństwa nie będą mogli rościć żadnego prawa do oszczędzenia ich od zaciągu. Ogłoszenie niniejsze dla tego corocznie jest powtarzanem, aby zapobiedz, iżby Spisowi o których mowa, niewiadomością powyższego rozkazu J. X. Mości, nie łomaczyli się, i z tytułu zawartego w terminie wyżej oznaczonym małżeństwa, nie rościli prawa do oszczędzenia od zaciągu.

Gdy podług złożonego Wyższej Władzy urzędowego raportu, w Gub. *Płockiej* niektórzy Spisowi uzalegli się

w r. 1845, że Lekarze w służbie Rządowej zostający, do których zgłaszały się żony tychże Spisowych, o zrewidowanie i wydanie im świadectw ciężarności, żądali od nich znacznego wynagrodzenia, którego nie mogąc złożyć, odmawiali im wydawania takowych świadectw; Komisja Rzą. S. W. i D. na wniosek J.W. Zarządzającego Naczelnie służbą spisu i zaciągu wojskowego, wydała rozporządzenie do Urzędów Lekarskich, według którego świadectwa o których mowa, bezpłatnie przez Urzędników Lekarskich wydawane być winny. Magistrat m. *Warszawy*, przeto w skutek reskryptu J.W. Zarządzającego Naczelnie służbą spisu i zaciągu wojskowego z d. 6/16 Paźdz. 1845 r. podając tak jak to co rok ma miejsce do powszechnej wiadomości powyższą okoliczność, wzywa mieszkańców tutejszych, a mianowicie osoby interesowane, aby w razie gdyby jeszcze i nadal żony Spisowych doznawały jakiegokolwiek trudności w uzyskiwaniu świadectw brzemienności ze strony Lekarzy w służbie Rządowej zostających, zaraz o tem ustnie Magistratowi donosiły, dla zapobieżenia podobnym utrudnieniom.

Wciagu z m., *Warsz. Tow. Dobroczynności*, utrzymywało w domach Instytutowych starców i kalek obojej płci 303; sierot obojej płci 146; do 6ciu *Sal Ochron* uczęszczało najwyżej dzieci 278; udzieliło wsparcie pieniężne miesięczne stałe, w kwotach od k. 90 do rs. 1 k. 50, osobom 50; jednorazowy zasiłek po k. 37½, osobom 99; takż zasiłek w kwotach od rs. 1 do rs. 6, osobom 8; wsparcie w artykułach żywności otrzymało osób 180; w lekarstwach osób 128; w drzewie osób 333. Na obiady 5cio-groszowymi zwane, uczęszczało osób 70; z tych na koszt JO. Xięcia NAMIESTNIKA, osób 38; dla których sporządzono porcji (obiadów) 1,271. Zupy Rumfordzkiej rozdano porcji 5,129, czyli dla osób 236 dziennie. Ogólna zatem liczba osób wspartych w z. m., wynosi 1,832.

Prezydujący w Radzie Opiekuńczej zakładów dobroczynnych Powiatu *Gostyńskiego*, mając sobie złożone przez Starozakonnego *Walterheim*, mieszkańca miasta *Kutna*, złotych polskich 200 dla Szpitala miejscowego, poczytuje za obowiązek wiadome źródło tego daru ogłosić: *Walterheim* wygrał na loterii w klasie piątej r. z., na swoją część złotych 47,000; z tej summy zrobił udział ubogim i ośmnastu członkom swej familji, złotych 8,400, a w wymiarze swej uczynności, nie pominął i Szpitala w *Kutnie*. Tak szlachetnie zawdzięczony udział losu, zapewne nada swobodne użytkowanie majątku, a będących w tej kolei, pobudzi do podobnej myśli. — *Felix Mniewski*.

J.W. *Frolow*, Jenerał-Major z Orszaku J. C. K. MOŚCI, przybył z Gub. *Mińskiej* do *Warszawy*.

J.W. *Edward Niemojewski*, Koniuszy Dworu J. C. K. MOŚCI, Marszałek Szlachty Gub. *Radomskiej*, wyjechał do *Radomia*.

Jutro, jako w drugą rocznicę zgonu ś. p. Felixa *Sokołowskiego*, odbywać się będzie w Kościele XX. *Kapucynów* o godzinie 10tej z rana, żałobne Nabożeństwo za spokój duszy zmarłego; na które, owdowiła Żona i Dzieci, Krewnych i Przyjaciół nieboszczyka, zapraszają.

Marcelli-Józef *Czapiewski*, Kancelista Komory Składowej *Warszawa*, w 20tym roku życia, wczoraj rozstał się z tym światem. Pozostali w smutku Rodzice po stracie jedynego syna, zapraszają Krewnych, Przyjaciół, Kolegów i Znajomych, na wyprowadzenie zwłok jego, jutro o godzinie 5tej po południu, z dolnego Kościoła Śgo KRZYŻA, na smętarz Powązkowski odbyć się mające.

Otrzymaliśmy tu smutną wiadomość z *Lublina* o zejściu z tego świata ś. p. Pawła *Rohlanda*, liczącego 31 lat wieku.

W ciągu z. m. w Instytucie Warsz. Tow. Dobroczynności, zmarli ubodzy: Teodor *Wojciechowski* lat 71, Jan *Pasiewicz* lat 63, Maciej *Pomorski* lat 58, Stanisław *Trzciniński* lat 55, Józef *Choroszewski* lat 54, Marjanna *Zalewska* lat 93, Marjanna *Totomir* lat 92, i Anna *Mendlerowa* lat 73 wieku liczący.

Przysłaną mi onegdaj *sarnę*, złożyłem dla Klasztoru XX. *Kapucynów* w *Warszawie*.— M. S.

Dzień wczorajszy, należał do rzędu najważniejszych dni w życiu naszej znamienitej Artystki Pani Leontyny *Halpert*, bo w dniu tym po-ras ostatni ukazała się nasennie *Warszawskiej* w dramacie *Scribego*, własnego jej tłumaczenia, pod tytułem: *Adryanna Lecouvreur*. Ustęp z życia słynnej Artystki lub Artysty nigdy nie jest bez barwy, bo te tryumfy, ów blask, który rozpromienia był każdego jenjuszu, i zakreśla w ułudnym kolorycie krótko-trwałą aureolę nad jego uwiecznioną skronią, wzbudza zawiść, a ta wyradza wypadki, nieraz kończące się smutną katastrofą. Taką to właśnie epokę życia *Adryanny Lecouvreur*, wybrał za treść do swego a wczoraj przedstawionego dramatu, znakomity pisarz francuzki *Eugenjusz Scribe*. *Adryanna* młoda, piękna, potężna swoim wielkim talentem, kocha miłością czystą, miłością, dla której niczem wszelkie poświęcenia, a której jednakże nagrodą była śmierć, śmierć ukryta w zwójach niewinnych kwiatów, a przesłana przez jej dumną rywalkę. *Adryanna* umiera na rękach swego wielbi ciela *Maurycego de Saaxa*, oddając się tylko pamięci towarzyszywo sceny, bo wie, że śmierć artysty sprawia na ogół najprzód wrażenie, które z czasem przeradza się w przypadkowe wspomnienie, potem... potem.... nie! Poświęciwszy te kilka uwag dla sztuki, zwracamy się teraz, i to może już po-ras ostatni, z należnem wspomnieniem dla Tej, której imię tylokrotnie a zawsze zaszczytnie zajmowało kolumny niniejszego pisma; dla Tej, która przez lat trzydzieści, to porywając nas potęgą talentu, to czarując wiernymi obrazami prawdy, z tą samą łatwością wyciskała nami łzę, z jaką uśmiech zadowolenia, na usta wywoływała. Od pierwszego bowiem zaraz wystąpienia swego na scenę, a mianowicie od r. 1821, w roli *Sabiny* w tragedji *Horacjusze*, Artystka ta okoliła się promieniem uroku, który w miarę wysta-

pień w rolach coraz liczniejszych, i w charakterach coraz rozmaitszych, rozwijał się szybko razem z Jej talentem, dopóki nie zajaśniał w całym blasku sławy. Niezadługo też imię Leontyny *Żuczowskiej*, dzisiejszej *Halpert*, sprostało imionom słynnych poprzedniczek, będących zaszczytem i ozdobą sceny, a jakimi były: *Truskolaska*, a następnie *Ledóchowska*. W chwili zaś, gdy ostatnia rzuciła swój zawód, już Leontyna *Żuczowska*, pełna sławy i tryumfu, zbierała kwiaty, z których kiedyś najzaszczytniejszy dla siebie wawrzyn uwić miała. Taką przeto kolejną przeszły odgrywane przez Nią z powodzeniem role, jak *Emilji* w *Cynnie*; *Fedry* w tragedji tegoż imienia; *Dziewicy Orleańskiej*; *Xymeny* w *Cydzie*; *Kamilli* w *Horacjuszach*; *Hermjony* w *Andromace*; *Kleopatry* w *Śmierci Pompejusza*; *Ryzy* w *Ludgardzie*; *Antygony* i *Alziry*, w tragedjach tejsze nazwy. One to wszystkie zarówno jak role *Kamilli* w *Horacjuszach*, lub *Dziewicy Orleańskiej*, ustaliły sławę Artystki. Z tym więc rozgłosem imienia swojego, szerzyła zarazem i rozgłostę sceny, którą umiłowała zarówno z sztuką i z obranym przez siebie tak trudnym a częstokroć tak zwodniczym zawodem. Pokonane więc raz, nie przebyte nigdy dla drugich zawady, nie śmiały już więcej stawiać Jej czoła, a za przykładem tragedji, doznały wyższą komedja, zwalczone tą potęgą wszechstronnego talentu, ukorzyły się przed nim, i jednomyślnie palmę pierwszeństwa u stóp uwielbianej Artystki złożyły. Wiadomo powszechnie, że oprócz zamiłowania sztuki i pracy, są jeszcze stokroć ważniejsze tajniki, jakimi wieley Artystki podbijają sławę, a którymi są natchnienie i ogień. One niezdobywają się ni studjami ni pracą, bo są dziełem natury. Między innemi przeto darami, Artystka nasza i te dwa także otrzymała w podziale, i dla tego też każda jej rola nacechowana była tem czystem natchnieniem, każde słowo pałało tem ożywym ogniem jaki teje w jej łonie. Tak ją pojmowała przez lat 30 Publiczność, i taki, a przez wszystkie zdania uświęcony wyrok, ostatecznie o Niej wydała. Nietylko wszakże ocenialiśmy w osobie Pani *Halpert* Artystkę; bo z równą łatwością władając piórem, wiele bardzo dzieł dramatycznych stanowiących chlubę sceny *francuzkiej*, przyswoiła dla naszej. Dzieła te były: Dramy: *Szwedka*, *Warjalka*, *Sabaudka*, *Dzwonek Szatański*, i wczoraj przedstawiona *Adryanna Lecouvreur*; z Komedji: *Xiężna i Paź*, *Familja Riquebourg*, *Artykuł 213*, *Wypadki domowego pożycia*, *Puff* (komedja dotąd nie grana), *Malwina*, *Kodeks dla Kobiet*. Wszystkie one za tak dalece zalecają się czystością, jednością i zwiezłością stylu, iż raczej techną samą oryginalnością aniżeli tłumaczeniem. Takie to myśli nasunęły się wczoraj każdemu z widzów, kiedy Artystka deklamowała ów wiersz liryczny, w którym przebiegłszy całą przeszłość swoją, tak pełną chluby i zaszczytu dla niej w obranym zawodzie, po-ras ostatni przemawiała do nas głosem pożegnawczym. Na ten odgłos żałoby, wpływający z głębi duszy Artystki, Publiczność odpowiedziała wzajemnem współczuciem i tą łzą tęsknoty za olbrzymim talentem, która stawszy się najpiękniejszym dla Artystki tryumfem, stanowić będzie w jej wspomnieniach najwznioślejsz-

szy pomnik. W taki więc sposób uwieńczona Artystka, a następnie pożegnana hucznym oklaskiem i przywoływaniem, zeszła z tej sceny, która nie raz może, i to razem z nami zatęskni za nią. Musimy przeto mimowolnie wierzyć wopuszczenie przez Panią *Halpert* Jej zawodu; ale też nawzajem, stokroć silniej wierzymy w ten zapal i ogień, z jakim Pani *Halpert* umiłowała sztukę dramatyczną, i dla tego też nie płonne mamy przekonanie a raczej nadzieję, że nie porzuci nas jeszcze zupełnie, i że niejednokrotnie o ile tylko siły Jej dozwolą, wesprze umiłowaną przez siebie sztukę potęgą talentu swego, a wspierając ją, nie jeden listek dorzuci jeszcze do owego wieńca, jaki Jej skronie okala. Po ukończeniu dramatu, którego tak rozbiór, jako i ocenienie szczegółowe gry wszystkich Artystów, na później sobie zachowujemy, przywołani: Pani *Halpert* 10-kroć, oraz PP. *Komorowski* i *Rychter* po 4-kroć. O godzinie 11ej już sale Redutowe były napelnione, a o godzinie 1ej ogłós trąb i kotłów, wezwał Publiczność do Teatru Wielkiego, gdzie po wykonaniu pięknej Uwertury, Mazurki *Kątskiego* i Tańców, Pani *Halpert* wystąpiła na scenę, aby po-ras ostatni pożegnać Publiczność. Kto był na wczorajszym widowisku, ten najlepiej pojął, jakie wzruszenie wywołało to pożegnanie; bo też smutno, boleśnie, rozstawać się z Artystką, której talent przez tyle lat uwielbialiśmy, a której nieobecność taką próżnię zostawia. Artysty dramatyczni naszych Teatrów, miłą także dla serca Pani *Halpert*, sprawili niespodziankę, wszyscy albowiem *bez jej wiedzy*, przywdziali różnorodne kostiumy, aby jej towarzyszyć w tem tak bolesnem dla nich jako i dla niej pożegnaniu. Jest to dowód ile ją cenią, jako Artystkę i towarzyszkę tego trudnego zawodu. Publiczność po przedeklamowaniu pożegnawczego wiersza, pragnęła jeszcze ujrzeć Panią *Halpert*, i zaszczycała ją 4-krotnem przywołaniem. Po Tańcach przywołana Pani *Turczynowicz* 2-kroć. Na Maskaradzie było osób przeszło 1,000.

AMERYKA. — Ostatnie wiadomości z *Kalifornii* dochodzą do 31go Grudnia; nie brzmią jednak pomyślnie. Cholera wprawdzie ustała, ale zbrodnie w *San Francisco* powiększyły się; złodziejstwo uorganizowane tam jest na rozległą skalę; skarb rządowy pusty; *Indianie* rozbijają na stepach; miny mniej wydały jak zwykle złota; maszynami parowymi trzeba rozbijać skały kwarcen, by metal wydobyć. — Obliczono, że w ciągu roku zeszłego, *Kalifornia* wydała złota za 24 milionów dukatów przeszło; z tego około 15 milionów dukatów (29,441,585 dolarów) wywieziono, ze 6 mil. dukatów zostało w ręku prywatnych, a ze 3 miliony w kraju dla cyrkulacji.

ANGLJA. — Ciągłe obawiają się przesilenia ministerjalnego, i sądzą, że gabinet poniesie klęskę przy kwestji cukrowej; nie wiadomo, czy w takim razie gabinet ustąpi, czy izbę rozwiąże. — Pan *Mac Gregor* podał w izbie niższej projekt nowego rozdziału podatku dochodowego i rolnego; podatek powiększa się w miarę powiększania dochodu. — Oprócz zwykłego budżetu, wynoszącego teraz do 102 milio. dukatów, lud w *Brytanji* w podatkach miejscowych i gminowych, płaci prze-

szło 80 milionów dukatów. — Statua bronzowa *Sir R. Peel*, którą postawić mają w jego mieście rodzinnem w *Burg*, ma być poleconą rzeźbiarzowi *Bayley*.

AUSTRIA. Wiedeń 21go Lutego. — Cesarz mianował *Hr: Buol de Schauenstein*, Posłem przy dworze *angielskim*. — Nowy Minister sprawiedliwości zaprowadzi zmiany w organizacji sądowej w *Węgrzech*. — Na ostatnim balu dworskim, Cesarz zauważał, że pewna dama z bardzo starej szlacheckiej rodziny, dość niegrzecznie odmówiła proszącemu ją do tańca, młodemu, świetnie krzyżami ozdobionemu Oficerowi, nie szlachcicowi. Młody Oficer obrażony usunął się; wówczas Cesarz, który w tej chwili przemówił słów kilka do *Arcey-Xiężny Zofji*, zbliżył się do Oficera i rzekł doń: »Moja matka życzy sobie z Panem przetańczyć.« — Ze *Lwowa* donoszą, że tam bale nie ustają, i wielka ochota do tańca panuje. — Kommissja śledcza co do powstania z 1848 r., nie przestaje ciągnąć protokółów.

FRANCJA. Paryż 21go Lutego. — Za 3 miesiące niespełna, Zgromadzenie zająć się będzie musiałoby kwestją przejrzenia ustawy, ale już dziś stronnictwa myślą o rozmaitych kombinacjach; niepodobna jednak wybaczyć jaki wypadek będzie. Trzy tu są stronnictwa, jedno chce całkowitego przejrzenia ustawy, drugie częściowego, trzecie całkiem niechce przejrzenia. Lewa strona przystaje na przejrzenie, byle przywrócono głosowanie powszechne; *konserwatyści* jednak pewno na to nie przystaną. — Projekt *P. Creton*, stanowczo zostanie odroczonym. — *Hr: Chambord* ogłosił w formie listu do *P. Berryera* manifest, który nie robi tu żadnego wrażenia. — Izba zatwierdziła drugie odczytanie projektu do prawa o hipotekach; prawo to jednak przy drugim odczytaniu, będzie odrzucone. — Wkrótce przedstawia projekt do prawa poddający pod cenzurę sztuki, litografje, rysunki it. p. — Rząd dziś otrzymał depesze z *Egiptu* od swego Konsula. Przybył tu wysłany przez *Posła francuzkiego w Stambule* pierwszy dragoman poselstwa z misją specjalną do rządu. — Flota morza *Śródziemnego*, która dziś stoi w *Cherburgu* i *Brest*, ma wracać na morze *Śródziemne*. W *Tulonie* rozkazano przyspieszyć uzbrojenia dwóch wielkich okrętów *Napoleon* i *Karol Wielki*. — Zdaje się, że Zgromadzenie nar. w tym roku nie da sobie ferji, inaczej nie skończy praw organicznych, do których ułożenia jest obowiązane. — Proces przeciw *P. Ney*, Adjutantowi Prezydenta, za znieważenie *Pana Ramond de la Croisette*, już się rozpoczął. — Stowarzyszenie artystów malarzy, snycerzy i sztycharzy, myśli uzyskać pozwolenie od rządu na urządzenie stałej wystawy, połączonej z loteryją, opłatą od wejścia it. p. — Według sprawozdania *Xdza Auger*, jałmużnika więźniów, założenie bibliotek po więzieniach z darów dobroczyńnych, bardzo dobry wpływ wywarło; wszystkie książki ciągle są w czytaniu i moralność więźniów poprawia się. — Sąd kasacyjny od dni 2ch zajmuje się olbrzymim procesem; idzie o spadek po *Kardynale Mazzarini*, o który się spierają dwie linje kollateralne; spadek ten datują od pierwszych lat panowania *Ludwika XIVgo*. — Nie tylko kwestje *szwajcarska* i *niemie-*

cha, ale i kwestja *turecko-egipska*, zaczyna dzień-
niki zajmować. — Wczoraj wielki był ruch dyplomatów
w ambasadzie *austrjackiej*. — *Decembryści* puszczają
wieść, że jednego z koni przedawanych przez Prezyden-
ta, dolicytują do 1 miliona fr., drugiego do 1,800,000 fr.,
by zawstydzić izbę za jej skąpstwo. — *Nicoto Tomaseo*,
b. Minister Rzpłitej *weneckiej*, ociemniał zupełnie. —
W tej chwili bawi tu 20 przeszło Arcy-Biskupów i Bi-
skupów.

NIEMCY. — Wojska *bawarskie* opuściły *Kassel*, woj-
ska *heskie* tam wróciły; wszyscy prawie *bawarscy*
Oficerowie podostawiali order *heski*, *lwa*; z powodu
balów w dworze, większa część *bawarskich* Oficerów zo-
stała. — W *Holsztynie* krąży rozmaite projekta nowej
organizacji Xieźtw. — Wojska *austrjackie* prawie zu-
pełnie opuściły *Schweryn*. — W *Koburgu* wydadzą no-
wą organizację dla gwardji narodowej. — W *Drezdnie*
dotąd nie mogą dojść do posiedzenia plenarnego, pomi-
mo codziennych konferencji między *austrjackim* a *pru-
skim* Prezesem rady. *P. Mantewffel* dłużej w *Drezdnie*
zabawi, jak zamierzał. — Sądzą, że kilku panują-
cych *niemieckich*, uda się na wystawę *Londyńską*.

TURCJA. — W połowie b. m. spodziewano się stano-
wczego spotkania *Omeru* Baszy z powstańcami *Krainy*,
którzy w 2400 ludzi z 3ma działami ruszyli naprzeciw
niemu. Spodziewają się zwycięstwa *sultanskich*, któ-
rych siły bez porównania są znaczniejsze; w takim razie
po wzięciu już *Mostaru*, spokój zostałby przywróconym.
Rajasy są zupełnie spokojnymi. — *Z Egiptu* donoszą,
że sławny Inżynier *Stefenson*, zwiedziwszy miedzymor-
ze *Suez*, oświadczył, iż połączenie kanałem morz *Sród-
ziemnego* z *Czerwonem*, wymagałoby wiele pracy; radzi
zatem z *Alexandrii* przez *Kairo* do *Suez*, poprowadzić
kolej żelazną, co jest i tańsze i łatwiejsze.

WŁOCHY. — W *Rzymie* finansowe stosunki nie pole-
pszają się, rząd myśli dla tego podwyższyć podatek od
soli i nałożyć inne nowe. — *Z Rawenny* donoszą, że
wielu rozbojników w schwytać zdołano, i że mają nadzie-
ję raz te plagi ukrócić. — *Gazeta Piemontka* uspra-
wiedliwia rząd co do pobytu emigrantów *włoskich*
w *Turynie*; niebezpiecznych oddalono przez *Genę*.

ROZMAITOŚCI. — Na wystawę *Londyńską* całego świa-
ta, zrobiono w *Creusot* statek *podmorski*, który za-
nurza się i płynie pod wodą. Statek ten przepłynąwszy
Sekwanę koło *Paryża*, uda się do *Calais*, z kąd pod
morzem przepłynie do *Douvres*, a następnie do *Lon-
dyny*. — Chcący obejrzeć wszystkie miejsca wystawy
Londyńskiej, będzie musiał ująć 20 mil angielskich (8
mil niemieckich). — Marszałek *Turennius*z, objeżdżał
raz karetą, w towarzystwie swego Sekretarza, obóz woj-
skowy. w chwili, gdy rozwinięty opodał ogień nieprzy-
jacielski, stał dosyć obficie kule w stronę, gdzie pojazd
wodził znajdował się. »Mości Marszałku, kula przele-
ciała!» rzekł nieco przerażony Sekretarz, usłyszawszy
świsł karabinówki, gdy ta przesunęła się pomiędzy
otwartymi oknami karety. »A więc podnieś Pan szyby?»,
odrzekł uśmiechając się z zimną krwią Marszałek.

PRZYJECHALI do WARSZAWY.

Bnińska Jadwiga Hr. z Poznania nr 601; Biedrzycki Rafał Obyw:
z Cieśłów nr 608; Cielecki Fel: Oby: z Sojok nr 471; Gautier Eliza
Gówn: z Genewy nr 638; Hirszel Anastazy Dok: z Kalisza nr 484;
Jezierski Wład: Hr: z Sobień nr 586; Rużmiński Alex: Pułko: z Ros-
sji nr 601; Klage Fryd: Budow: z Petersburga nr 613; Paradowska
Żona Jenerala z Kamieńca Podolskiego nr 625; Szemioth Jerzy Oby:
z Kobrynia nr 414; Sejdl Fran: Dokt: Prawa z Wiednia nr 603.
Wyjechali: Gallichet Dorota Baronowa do Izdebnia; Lelegard Ar-
tur Rup: do Paryża; Ostronęcki Walery Oby: do Gub: Grodzień.

DONIESIENIA.

Osoby, które raczyły zamówić w Biurze Technicznem C. L.
Ehstaedt, **NAWŁOCZNIKI** do igiel, mogą takowe odebrać.

OSTRYGI *Holsztyńskie*, nadejdą pocztą ju-
trzejszą do Handlu A. Koelichena, przy rogu ulic
Długiej i Przejazd.

NASION OGRODOWYCH, stosownie do ogłoszenia w Ku-
rjerze Warszawskim z d. 9 Lutego w Nr 37, jeszcze nabyć
można w Handlu win i korzeni, przy ulicy Krak.-Przedmieście
Nr 404 naprzeciwko Kościoła Sgo Krzyża; za tożsamość i pe-
wność kiełkowania, z przekonania już z zasianych w wła-
snych Inspekciach, śmiało ręczyć można, i takowe sprzedają
się podług własnego kosztu.

W dobrach *Belna* pod *Gostyniowem*, jest w tym
roku do sprzedania 150 **MACIOR** w wielkiej
wełnie. O gatunku tejsze i lunojch przymiotach O-
wiec, najlepiej można się teraz przekonać. Tam-
że są **TRYKI** w każdym czasie do nabycia.

SALOPA *tumakami borowemi* podbita, bardzo mało uży-
wana, jest do sprzedania. Wiadomość u liżadey Hotelu *Kra-
kowskiego*.

Żądany jest **POKÓJ** *Rawalerski*, przy *Familji*, z osobnym
wehodem, od *Wielkiej-Nocy* r. b. Rkoby miał takowy, raczy
zostawić swój adres w Drukarni *Kurjera*.

Przedwczoraj zginęła **SUCZKA** z rasy *buldoków*,
w piątym tygodniu, szaro-popielata, ciemniej praż-
kowana, z nosem i końcami uóg białymi, uszy u-
cięte, ogon cały. Kto ją odprowadzi pod Nr 1302
przy ulicy *Nowy-Świat*, na Zgie piętro, otrzyma nagrody rs. 3.

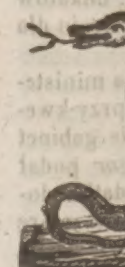

Dnia 24 b. m. w wieczór, w przechodzie ulicą *Sto-
Jerską*, zginęła **SUCZKA** z gatunku *szpieców*, bardzo
mala, cała biała, z długim włosiem, stara, głucha, i
z trunością chodzie mogąca, podlega słabości, której tylko prawy
właściciel zna sekret leczenia; dla tego nowy nabywca nie bę-
dzie miał z niej pociechy, i raczy ją odesłać do *Józefa Stróża*,
w domu *Osowskich* przy ulicy *Sto-Jerskiej* Nr 1775, za nagro-
dą rsr. 2.

Para **KŁACZY** *rasowych*, *mości kaszlanowa-
tej*, *pojazdowych*, jest do sprzedania. Wiadomość
w Hotelu *Krakowskim*, u *Szwajcara*, codzień od go-
dziny 9 do 12 z rana.

Dziś rano zimna stopni 7. Wczoraj w południe ciepła 0. 1857
TEATR ROZMAITOŚCI. Jutro,....

DZIŚ, o godzinie 3ej po po-
łudniu, po raz drugi, karmienie
wielkiego **WEZA** *Boa*, maja-
cego wagi 250 funtów a 20 stóp
długości. Wąż ten trzymany u-
mysłnie przez czas niejaki o gło-
dzie, karmiony będzie w dniu tym
żywym jaguiciem. — A. *Präu-
scher*, właściciel *Menażerii*.